

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Helenes Grav

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 250. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-idm140445231172928/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

Brat sænker sig Skrænten mod Kattegat,
om Foden dets Bølger feje;
men øverst oppe et Skur er sat,
et fattigt Værn mod den kølige Nat,
et Maal for de troendes Veje.
Dér risle og rinde de Vover smaa,
med Sundhed de komme, med Sot de gaa,
til Havet faar dem i Eje.

Et Stenkast kun fra det larmende Hav,
omsuset af Nattens Vinde,
dér ligger paa Marken den simple Grav,
hvor Døden sin evige Hvile gav
til Danmarks frommeste Kvinde.
Hvor simpelt det hele! — En stensat Plet,
begroet med Blomster, der snor sig tæt
omkring det fattige Minde.

Her staar jeg lænet til Gærdets Rand
og ser paa den lidende Skare,
som tror, at en Drik af det kølige Vand,
en Slummer paa Gravens græsklædte Rand
kan fri fra Sygdom og Fare.
Her staar jeg og ser den Jammer og Nød,
hvormed at hine til Verden blev fød,
et Liv i Lidelser svare.

Her staar jeg nu selv, saa karsk og saa sund,
i Ungdommens Kraft og Lykke;
men dybt jeg føler i Midnattens Stund,
jeg ejer dog ikke den faste Grund,
paa hvilken hine tør bygge.
Jeg føler en Uro dybt i mig selv,
en underlig Dønning i Sjælens Elv,
i Hjertets Solskin en Skygge.